

Ustawa
z dnia ..... 2007 r.
o zawodzie pracownika socjalnego

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki wykonywania zawodu pracownika socjalnego, zasady organizacji i działania samorządu zawodowego pracowników socjalnych oraz obowiązki i prawa pracownika socjalnego.

Art. 2. Zawód „pracownik socjalny” jest zawodem zaufania publicznego powołanym w celu:

1) pomocy w rozwiązywaniu lub łagodzeniu problemów społecznych, których źródłem jest trudna sytuacja życiowa, niedostatek lub wykluczenie społeczne;

2) inicjowania i podejmowania działań wspólnie z osobami, rodzinami i grupami społecznymi dotkniętymi trudną sytuacją życiową, niedostatkami lub wykluczeniem społecznym oraz innymi podmiotami życia społecznego;

3) dokonywania oceny efektów działań, o których mowa w pkt 1 i 2.

Art. 3. Pracownik socjalny wykonuje swój zawód samodzielnie, z należytą starannością, zgodnie z osiągnięciami nauki i praktyki, a także z zasadami etyki zawodowej.

Art. 4. Pracownik socjalny respektując zasadę pomocniczości angażuje się w zmiany społeczne zmierzające do rozwiązywania problemów pojawiających się we wzajemnych ludzkich relacjach, których źródłem jest trudna sytuacja życiowa, niedostatek lub wykluczenie społeczne.

Art. 5. 1. Zawód pracownika socjalnego może wykonywać osoba spełniająca wymagania określone niniejszą ustawą.

2. Przeprowadzanie rodzinnego wywiadu środowiskowego należy do wyłącznych kompetencji pracownika socjalnego.

Art. 6. 1. Wykonywanie zawodu pracownika socjalnego polega na świadczeniu pracy socjalnej na rzecz osób, rodzin i grup społecznych wymagających pomocy, a w szczególności na :

- 1) inicjowaniu i organizowaniu działań mających na celu profilaktykę ubóstwa i wykluczenia społecznego, zapobieganie powstawania obszarów niedostatku materialnego, kulturowego i duchowego oraz wykluczenia społecznego osób, rodzin i grup społecznych;
- 2) inspirowaniu i podejmowaniu działań w celu zapewnienia wsparcia osobom, rodzinom i grupom społecznym, a także podejmowaniu działań na rzecz organizacji i rozwoju substytucyjnych ofert oparcia społecznego w celu poprawy funkcjonowania osób znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej;

- 3) wspieraniu osób, rodzin i grup społecznych, które, wykorzystując własne zasoby, możliwości i uprawnienia, nie są w stanie samodzielnie przezwyciężyć swojej trudnej sytuacji życiowej w ich wysiłkach zmierzających do poprawy sytuacji życiowej;
- 4) prowadzeniu poradnictwa socjalnego dla osób, rodzin i grup społecznych będących w trudnej sytuacji życiowej, w tym w szczególności poradnictwa dotyczącego możliwości rozwiązywania problemów oraz udzielania informacji na temat pomocy świadczonej przez właściwe instytucje rządowe, samorządowe i organizacje pozarządowe;
- 5) prowadzeniu mediacji mających na celu budowanie korzystnych relacji społecznych, w tym poprzez pomoc w rozwiązywaniu konfliktów w rodzinach i grupach społecznych;
- 6) pobudzaniu społecznej aktywności i inspirowaniu działań samopomocowych w zaspokajaniu niezbędnych potrzeb życiowych osób, rodzin i innych grup społecznych;
- 7) współpracy z jednostkami administracji rządowej i samorządu terytorialnego, właściwymi instytucjami, organizacjami pozarządowymi oraz innymi podmiotami i specjalistami działającymi na rzecz osób, rodzin i grup społecznych wymagających wsparcia, w celu przeciwdziałania i ograniczania skutków negatywnych zjawisk społecznych;
- 8) inicjowaniu nowych form pomocy osobom, rodzinom i grupom społecznym będącym w trudnej sytuacji życiowej, w celu podejmowania działań zmierzających do jej poprawy;
- 9) podejmowaniu działań w celu integracji społecznej osób, rodzin i grup społecznych zagrożonych niedostatkiem i wykluczeniem społecznym;
- 10) analizowaniu możliwości przezwyciężenia przez osoby, rodziny i grupy społeczne ich trudnej sytuacji życiowej, w szczególności poprzez przeprowadzanie rodzinnych wywiadów środowiskowych;
- 11) podejmowaniu interwencji socjalnej, polegającej na działaniu pracownika socjalnego zmierzającym do zapewnienia skutecznego wsparcia osobom, rodzinom i grupom społecznym znajdującym się w szczególnie trudnej sytuacji życiowej spowodowanej niedostatkiem lub wykluczeniem społecznym, oraz występowaniu w interesie osób, rodzin i grup społecznych, w sytuacjach zagrożenia życia lub zdrowia, szczególnie w sprawach dotyczących osób w podeszłym wieku, nieletnich, niepełnosprawnych, samotnych oraz z zaburzeniami psychicznymi;
- 12) inicjowaniu, opracowaniu kontraktu socjalnego oraz podejmowaniu czynności związanych z realizacją zadań zawartych w kontrakcie, przy aktywnym udziale osób ubiegających się o pomoc;
- 13) opracowywaniu planów pomocy oraz kwalifikowaniu osób i rodzin do uzyskania świadczeń pomocy społecznej;
- 14) opracowywaniu, wspólnie z osobami wymagającymi wsparcia, indywidualnych programów zatrudnienia socjalnego, programów integracji społecznej i wychodzenia z bezdomności.

Art. 7. 1. Pracownicy socjalni tworzą samorząd zawodowy.

2. Osoby wykonujące zawód pracownika socjalnego i stażyści pracy socjalnej stają się z mocy prawa członkami samorządu zawodowego pracowników socjalnych.

Art. 8. Nadzór nad wykonywaniem ustawy sprawuje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.

Art. 9. Dzień 21 listopada ustanawia się Dniem Pracownika Socjalnego.

Rozdział 2

Prawa i obowiązki pracownika socjalnego

Art. 10. Przy wykonywaniu zawodu pracownik socjalny jest obowiązany do:

- 1) świadczenia pracy socjalnej z wykorzystaniem dostępnych metod, technik i narzędzi;
- 2) przestrzegania zasad etyki zawodowej;
- 3) kierowania się zasadą dobra osób, rodzin i grup społecznych, na których rzecz świadczy pracę socjalną;
- 4) poszanowania i respektowania godności i praw osób i rodzin do samostanowienia;
- 5) przeciwdziałania praktykom niehumanitarnym i dyskryminującym osoby, rodziny lub grupy społeczne;
- 6) udzielania osobom i rodzinom zgłaszającym się po pomoc pełnej informacji o przysługujących im uprawnieniach, prawach, świadczeniach i dostępnych formach pomocy;
- 7) działań mających na celu zdobycie i utrzymywanie zaufania oraz szacunku odbiorców usług socjalnych;
- 8) odpowiedzialności za jakość wykonywanej pracy, jak również zapewnienia utrzymania jakości świadczonych usług na odpowiednim poziomie;
- 9) podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych poprzez udział w szkoleniach, w tym zdobywania stopni specjalizacji i samokształcenie;
- 10) rozwijania nowych metod, technik i narzędzi pracy socjalnej;
- 11) promowania pracy socjalnej oraz oddziaływania na kształtowanie pozytywnej opinii społeczeństwa do odbiorców usług socjalnych oraz pomocy społecznej;
- 12) analizowania spostrzeżeń, uwag i wniosków osób, rodzin i grup społecznych dotyczących świadczonej na ich rzecz pracy;
- 13) informowania osoby wymagającej wsparcia o zagrożeniach jakie mogą wystąpić wskutek podejmowanych przez nią działań;
- 14) przeciwstawiania się, zgodnie z przepisami i zasadami etyki zawodowej, jakimkolwiek formom zachowań stwarzających zagrożenie, poniżających, dyskryminujących lub mających na celu umyślne wykorzystanie drugiej osoby.

Art. 11. Pracownik socjalny w związku wykonywaniem swoich zadań ma prawo do:

- 1) przetwarzania danych osobowych potrzebnych do świadczenia pracy socjalnej;
- 2) korzystania z prawa pierwszeństwa przy wykonywaniu swoich zadań w urzędach, instytucjach i innych placówkach, a organy powyższe są obowiązane do udzielania pracownikowi socjalnemu pomocy w zakresie wykonywania tych czynności;
- 3) ubiegania się o pomoc od pracodawcy lub innych odpowiednich organów w przypadku niemożności wykonywania powierzonych obowiązków w sposób zadawalający w wyniku braku odpowiednich kwalifikacji, niepewności co do sposobu postępowania lub braku środków technicznych;
- 4) korzystania z superwizji rozumianej jako forma poradnictwa dla pracownika socjalnego, która ma na celu zachowanie i wzmocnienie kompetencji zawodowych, utrzymanie wysokiego poziomu świadczonych usług oraz przeciwdziałanie zjawisku wypalenia zawodowego;
- 5) wystąpienia z wnioskiem do właściwego miejscowo komendanta Policji o pomoc, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 10.

Art. 12. 1. Pracownik socjalny ma prawo do występowania do organów władzy publicznej, organizacji lub instytucji o udzielenie informacji, w tym zawierających dane osobowe, niezbędnych do udzielenia pomocy społecznej lub świadczenia pracy socjalnej, występowania i przedstawiania właściwym organom władzy publicznej, organizacjom oraz instytucjom ocen i wniosków zmierzających do zapewnienia skutecznej ochrony praw osób, rodzin i grup społecznych.

2. Organy, instytucje i organizacje, do których pracownik socjalny zwrócił się z wnioskami określonymi w ust. 1, są zobowiązane ustosunkować się do tych wniosków niezwłocznie, jednak w terminie nie dłuższym niż 7 dni od daty ich otrzymania.

Art. 13. 1. Pracownik socjalny, a także osoba odbywająca staż oraz praktyki zawodowe w zawodzie pracownika socjalnego mają prawo wglądu do dokumentów zawierających dane osobowe osób i rodzin ubiegających się o pomoc, w zakresie niezbędnym do ustalenia sytuacji osobistej, dochodowej oraz majątkowej.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, są obowiązane zachować w tajemnicy informacje o których mowa w ust. 1.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli:

- 1) odrębne przepisy tak stanowią;
- 2) zachowanie tajemnicy może stanowić niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia osoby;
- 3) osoba lub jej przedstawiciel ustawowy wyrażają zgodę na ujawnienie informacji.

4. Obowiązek zachowania tajemnicy nie jest ograniczony w czasie.

Art. 14. Pracownik socjalny ma prawo doskonalenia zawodowego w różnych formach szkolenia i kształcenia podyplomowego.

Art. 15. 1. Pracownikowi socjalnemu, do którego obowiązków należy świadczenie pracy socjalnej w środowisku, przysługuje raz na 2 lata dodatkowy, nieprzerwany urlop wypoczynkowy w wymiarze 10 dni.

2. Warunkiem nabycia prawa do pierwszego dodatkowego urlopu wypoczynkowego jest przepracowanie 5 lat w zawodzie pracownika socjalnego.

3. Do okresu pracy, od którego jest uzależnione prawo do pierwszego i kolejnych dodatkowych urlopów wypoczynkowych, wlicza się okresy czasowej niezdolności do pracy wskutek choroby oraz urlopu innego niż wypoczynkowy, trwające łącznie nie dłużej niż 6 miesięcy; w przypadku okresu niezdolności do pracy wskutek choroby i urlopów wypoczynkowych, a także urlopów innych niż wypoczynkowy, trwających dłużej niż 6 miesięcy, wymagany okres pracy w zawodzie pracownika socjalnego przedłuża się o ten okres.

Art. 16. Pracownikowi socjalnemu przysługuje zwrot kosztów uczestnictwa w szkoleniach w zakresie specjalizacji zawodowej w zawodzie pracownika socjalnego, studiów podyplomowych oraz kształcenia w zakresie podnoszenia kwalifikacji pracownika socjalnego w kwocie nie mniejszej niż 50 % kosztów szkolenia finansowanego ze środków pracodawcy, jeżeli te szkolenia, studia podyplomowe oraz kształcenie jest zgodne z indywidualnymi planami rozwoju kariery zawodowej pracownika socjalnego.

Art. 17. 1. Pracownikowi socjalnemu zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej, do którego obowiązków należy świadczenie pracy socjalnej, przysługuje wypłacany co miesiąc dodatek do wynagrodzenia w wysokości 10% średniego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw. W przypadku zatrudnienia w mniejszym wymiarze czasu pracy dodatek przysługuje w wysokości proporcjonalnej do czasu pracy.

2. Pracownik socjalny, który świadczy pracę socjalną, po przepracowaniu w pełnym wymiarze 25 lat pracy na stanowisku pracownika socjalnego ma prawo do przesunięcia go na inne stanowisko pracy, które nie wiąże się z obowiązkiem pracy poza instytucją, w której jest zatrudniony.

3. Pracownik socjalny wykonujący swoje obowiązki w ramach ruchomego czasu pracy ma prawo co czasu pracy nie przekraczającego 8 godzin na dobę i 40 godzin w tygodniu.

Art. 18. Pracownikowi socjalnemu, do którego obowiązków należy świadczenie pracy socjalnej w środowisku, przysługuje od pracodawcy zwrot kosztów przejazdów z miejsca pracy do miejsc wykonywania przez niego czynności zawodowych, w przypadku braku możliwości zapewnienia dojazdu środkami pozostającymi w dyspozycji zatrudniającego go pracodawcy.

Art. 19. 1. Gmina jest obowiązana zapewnić, aby na każde dwa tysiące mieszkańców zatrudniony był co najmniej jeden pracownik socjalny, z tym, że w ośrodku pomocy społecznej nie może być zatrudnionych mniej niż 3 pracowników socjalnych.

2. Rada gminy na podstawie analizy i oceny potrzeb w zakresie pomocy społecznej, sytuacji społeczno-gospodarczej gminy, w drodze uchwały określa plan zabezpieczenia socjalnego dla mieszkańców gminy określającego m.in. liczbę pracowników socjalnych w poszczególnych obszarach działania ośrodka pomocy społecznej.

Rozdział 3

Prawo wykonywania zawodu pracownika socjalnego

Art. 20. Prawo wykonywania zawodu pracownika socjalnego powstaje z chwilą wpisu na listę pracowników socjalnych Okręgowej Izby Pracowników Socjalnych.

Art. 21. 1. Na listę pracowników socjalnych wpisuje się osobę, która łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) posiada:
  - a) dyplom ukończenia w Rzeczypospolitej Polskiej studiów wyższych na kierunku praca socjalna, lub dyplom ukończenia studiów wyższych o specjalności przygotowującej do zawodu pracownika socjalnego na jednym z kierunków: pedagogika, pedagogika specjalna, politologia, polityka społeczna, psychologia, socjologia lub nauki o rodzinie, jeżeli plany i programy studiów spełniają wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 10, lub
  - b) dyplom ukończenia w Rzeczypospolitej Polskiej kolegium pracowników służb społecznych, lub
  - c) dyplom uzyskania w Rzeczypospolitej Polskiej tytułu zawodowego pracownik socjalny, lub
  - d) dyplom uznany za równorzędny z dyplomami, o których mowa w lit. a - c, lub
  - e) decyzję ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego w przedmiocie uznania kwalifikacji w zawodzie regulowanym pracownik socjalny na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.¹⁾);
- 2) przed dniem wejścia w życie ustawy była przez co najmniej 3 miesiące zatrudniona na stanowisku pracownika socjalnego lub po ukończeniu nauki odbyła 3 miesięczny staż na stanowisku stażysty pracy socjalnej, na podstawie umowy o pracę albo umowy o staż;
- 3) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 4) włada językiem polskim w mowie i piśmie w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu pracownika socjalnego.

3. Wpisu na listę pracowników socjalnych dokonuje Okręgowa Rada Pracowników Socjalnych na wniosek zainteresowanego. Listę prowadzi Okręgowa Rada Pracowników Socjalnych właściwa dla miejsca jego zamieszkania. Podstawą wpisu jest uchwała Okręgowej Rady Pracowników Socjalnych.

4. Wpis na listę stażystów pracy socjalnej następuje na wniosek zainteresowanego stażysty, po podjęciu przez niego stażu zawodowego, w trybie określonym w ust. 3.

5. W trakcie stażu zawodowego pracownik socjalny uzyskuje ograniczone prawo wykonywania zawodu.

6. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, wymagane umiejętności, wykaz przedmiotów, minimalny wymiar zajęć dydaktycznych oraz zakres i wymiar praktyk zawodowych dla specjalności przygotowującej do zawodu pracownika socjalnego, realizowanej w szkołach wyższych na kierunkach wymienionych w ust. 1 pkt 1 lit. a, kierując się koniecznością odpowiedniego przygotowania absolwentów do wykonywania zawodu pracownika socjalnego.

Art. 22. 1. Wpis na listę pracowników socjalnych następuje w ciągu 30 dni od dnia złożenia wniosku.

---

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 62.

2. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 1, pracownikowi socjalnemu przysługuje skarga na zasadach określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego.

Art. 23. Skreślenie z listy pracowników socjalnych następuje w przypadku:

- 1) śmierci pracownika socjalnego;
- 2) wniosku pracownika socjalnego;
- 3) ubezwłasnowolnienia pracownika socjalnego prawomocnym orzeczeniem sądu;
- 4) orzeczenia przez sąd zakazu wykonywania zawodu pracownika socjalnego;
- 5) orzeczenia przez komisję dyscyplinarną kary skreślenia z listy pracowników socjalnych.

Rozdział 4

Specjalizacja zawodowa i awans zawodowy

Art. 24. 1. Ustala się następujące stopnie specjalizacji zawodowej w zawodzie pracownika socjalnego:

- 1) I stopień specjalizacji zawodowej, mający na celu pogłębienie wiedzy i doskonalenie umiejętności zawodowych pracowników socjalnych;
- 2) II stopień specjalizacji zawodowej, mający na celu rozszerzenie wiedzy i doskonalenie umiejętności pracy z wybranymi grupami osób korzystających z pomocy społecznej.

2. Szkolenie w zakresie specjalizacji zawodowej w zawodzie pracownika socjalnego mogą realizować podmioty prowadzące kształcenie lub doskonalenie zawodowe po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

Art. 25. Ustala się następujące stopnie awansu zawodowego w zawodzie pracownika socjalnego:

- 1) pracownik socjalny;
- 2) starszy pracownik socjalny;
- 3) specjalista pracy socjalnej;
- 4) starszy specjalista pracy socjalnej;
- 5) starszy specjalista pracy socjalnej - koordynator
- 6) główny specjalista pracy socjalnej.

Art. 26. Stopnie awansu zawodowego można uzyskać w przypadku:

- 1) starszego pracownika socjalnego - po przepracowaniu 3 lat w zawodzie pracownika socjalnego – w przypadku osób posiadających wykształcenie średnie, a jeżeli osoba ukończyła studia wyższe, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1- po przepracowaniu 2 lat w zawodzie pracownika socjalnego;
- 2) specjalisty pracy socjalnej - po uzyskaniu I stopnia specjalizacji zawodowej w przypadku osób posiadających wykształcenie średnie lub po przepracowaniu 3 lat w zawodzie pracownika socjalnego w przypadku osób posiadających wykształcenie wyższe;

- 3) starszego specjalisty pracy socjalnej - po uzyskaniu II stopnia specjalizacji zawodowej w przypadku osób posiadających wykształcenie średnie lub po 5 latach pracy w zawodzie pracownika socjalnego w przypadku osób posiadających wykształcenie wyższe;
- 4) starszego specjalisty pracy socjalnej - koordynatora – po uzyskaniu II stopnia specjalizacji zawodowej i przepracowaniu 7 lat w zawodzie pracownika socjalnego dla osób posiadających wykształcenie średnie lub po 6 latach pracy w zawodzie pracownika socjalnego w przypadku osób posiadających wykształcenie wyższe;
- 5) głównego specjalisty pracy socjalnej - po uzyskaniu II stopnia specjalizacji zawodowej i przepracowaniu 8 lat w zawodzie pracownika socjalnego.

Art. 27. 1. Przy ministrze właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego działa Centralna Komisja Egzaminacyjna do Spraw Stopni Specjalizacji Zawodowej Pracowników Socjalnych, zwana dalej "Komisją".

2. W skład Komisji wchodzi czynni zawodowo teoretycy lub praktycy pracy socjalnej i pomocy społecznej .

3. Przewodniczącego i członków Komisji powołuje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego na okres 5 lat.

4. Odwołanie Przewodniczącego i członków Komisji może nastąpić na podstawie pisemnej rezygnacji albo w drodze odwołania przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego z funkcji, w przypadku nie wywiązywania się z zadań określonych w ust. 5.

5. Do zadań Komisji należy w szczególności:

- 1) przeprowadzanie postępowania w zakresie nadawania stopni specjalizacji zawodowej oraz egzaminu dla pracowników socjalnych ubiegających się o II stopień specjalizacji zawodowej;
- 2) nadawanie II stopnia specjalizacji zawodowej;
- 3) prowadzenie rejestru wydanych dyplomów II stopnia specjalizacji zawodowej;
- 4) powoływanie przewodniczącego i członków regionalnych komisji egzaminacyjnych;
- 5) kontrolowanie pracy regionalnych komisji egzaminacyjnych i podmiotów prowadzących szkolenia;
- 6) opiniowanie dla ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego kandydatów na konsultantów prac dyplomowych na II stopień specjalizacji zawodowej;
- 7) opiniowanie programów szkolenia w zakresie specjalizacji zawodowej przygotowanych przez podmioty ubiegające się o wydanie zgody na prowadzenie takich szkoleń;
- 8) przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego~ informacji dotyczących realizacji szkoleń w zakresie specjalizacji zawodowej;
- 9) opiniowanie spraw spornych dotyczących pracy regionalnych komisji egzaminacyjnych;
- 10) wydawanie opinii i sporządzanie ekspertyz w innych sprawach związanych ze specjalizacjami w zawodzie pracownika socjalnego.

6. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego sprawuje nadzór nad działalnością Komisji, w tym może przeprowadzać kontrole pracy Komisji.

7. Komisja organizuje egzamin, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, co najmniej dwa razy w roku, w terminach uzgodnionych z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego.

7. Za egzamin, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, osoby zdające wnoszą opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa.

8. W związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 5, członkom Komisji przysługują diety oraz inne należności za czas podróży, na zasadach określonych w przepisach dotyczących podróży służbowych pracowników na obszarze kraju.

9. Za wykonywanie zadań określonych w ust. 5 członkom Komisji może być przyznane wynagrodzenie na podstawie umów cywilnoprawnych.

10. Koszty działalności Komisji i przeprowadzania egzaminów są pokrywane z budżetu państwa, z części budżetowej, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.

Art. 28. 1. Przy urzędach marszałkowskich w samorządach województw działają regionalne komisje egzaminacyjne do spraw stopni specjalizacji zawodowej pracowników socjalnych.

2. Członkami regionalnych komisji egzaminacyjnych mogą być czynni zawodowo specjaliści - teoretycy lub praktycy pracy socjalnej lub pomocy społecznej z danego regionu.

3. Przewodniczącego i członków regionalnych komisji egzaminacyjnych powołuje Komisja na okres trwającej 5 lat kadencji.

4. Odwołanie przewodniczącego i członków regionalnych komisji egzaminacyjnych może nastąpić na podstawie pisemnej rezygnacji albo w drodze odwołania przez Komisję z funkcji, w przypadku nie wywiązywania się z zadań określonych w ust. 5.

5. Do zadań regionalnych komisji egzaminacyjnych należy:

- 1) przeprowadzanie postępowania w zakresie nadawania stopni specjalizacji zawodowej oraz egzaminu dla pracowników socjalnych, ubiegających się o I stopień specjalizacji zawodowej;
- 2) nadawanie I stopnia specjalizacji zawodowej;
- 3) prowadzenie rejestru wydanych dyplomów I stopnia specjalizacji zawodowej;
- 4) opracowywanie informacji, opinii i wniosków dotyczących I stopnia specjalizacji zawodowej dla Komisji oraz dla ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

6. Praca regionalnych komisji egzaminacyjnych podlega kontroli Komisji polegającej na sprawdzaniu dokumentacji osób dopuszczonych do egzaminów oraz uczestniczeniu członków Komisji w przeprowadzaniu egzaminów.

7. Za egzamin, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, regionalne komisje egzaminacyjne pobierają opłatę, która stanowi dochód samorządu województwa.

8. Koszty działalności regionalnych komisji egzaminacyjnych pokrywa samorząd województwa.

9. Za wykonywanie czynności o których mowa w ust. 5, członkowie i przewodniczący regionalnych komisji egzaminacyjnych mogą otrzymać wynagrodzenie na podstawie umów cywilnoprawnych.

Art. 29. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) organizację pracy Komisji i regionalnych komisji egzaminacyjnych;
  - 2) minimum programowe dla I stopnia specjalizacji w zawodzie pracownik socjalny i minimum programowe oraz kierunki obowiązujące dla II stopnia specjalizacji w zawodzie pracownik socjalny;
  - 3) tryb postępowania w sprawie nadawania stopni specjalizacji zawodowej i wydawania dyplomów I i II stopnia specjalizacji zawodowej;
  - 4) wzory dyplomów I i II stopnia specjalizacji zawodowej;
  - 5) wysokość opłaty, z uwzględnieniem rzeczywistych kosztów czynności, o których mowa w art. 27 ust. 5 pkt 1 oraz art. 28 ust. 5 pkt 1, oraz przy przyjęciu, że opłata nie może przekroczyć 20 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym;
  - 6) warunki uzyskania przez pracowników socjalnych stopni specjalizacji zawodowej;
  - 7) sposób przygotowywania prac dyplomowych przez kandydatów ubiegających się o uzyskanie II stopnia specjalizacji zawodowej;
  - 8) tryb kontrolowania prac regionalnych komisji egzaminacyjnych oraz podmiotów prowadzących szkolenia w zakresie specjalizacji zawodowej;
  - 9) warunki jakie powinien spełniać podmiot prowadzący szkolenie w zakresie specjalizacji I lub II stopnia w zawodzie pracownik socjalny, w tym kwalifikacje kadry wykładowców i kandydatów na konsultantów prac dyplomowych na II stopień specjalizacji;
  - 10) warunki cofania przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego zgody wydanej na prowadzenie specjalizacji I lub II stopnia specjalizacji zawodowej,
- uwzględniając potrzebę zapewnienia odpowiedniego poziomu nauczania.

Rozdział 5

Wykonywanie zawodu pracownika socjalnego

Art. 30. 1. Pracownik socjalny informuje osobę, rodzinę lub grupę społeczną wymagającą wsparcia o celu pracy socjalnej, planowanym jej zakresie i spodziewanych efektach, a także o koniecznym udziale osoby w przezwyciężaniu jej trudnej sytuacji życiowej.

2. Podjęcie pracy socjalnej następuje za zgodą osoby, rodziny lub grupy społecznej, do których jest skierowana.

3. W przypadku, gdy osoba nie akceptuje proponowanego zakresu pracy socjalnej, a jej życie lub życie innych osób jest zagrożone – pracownik socjalny podejmuje stosowane działania zmierzające do zapewnienia osobie i jej bliskim bezpieczeństwa.

Art. 31. 1. Pracownik socjalny może wykonywać prywatną praktykę, jeżeli:

- 1) posiada prawo wykonywania zawodu oraz
- 2) został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego oraz do rejestru prywatnych praktyk pracy socjalnej prowadzonego przez właściwą Okręgową Radę Pracowników Socjalnych.

2. Prywatna praktyka może być wykonywana jako indywidualna działalność gospodarcza albo w formie spółki partnerskiej.

Art. 32. 1. Krajowa Izba Pracowników Socjalnych sprawuje nadzór nad realizacją standardów pracy socjalnej.

Rozdział 6

Samorząd zawodowy pracowników socjalnych

Art. 33. 1. Samorząd zawodowy pracowników socjalnych, zwany dalej: „samorzędem”, w wykonywaniu swych zadań podlega tylko przepisom prawa.

2. Jednostkami organizacyjnymi samorządu są:

- 1) Krajowa Izba Pracowników Socjalnych, która jest samorzędem pracowników socjalnych na szczeblu krajowym i posiada osobowość prawną;
- 2) Okręgowe Izby Pracowników Socjalnych.

Art. 34. 1. Siedzibą Krajowej Izby Pracowników Socjalnych jest miasto stołeczne Warszawa.

2. Obszar działania poszczególnych Okręgowych Izb Pracowników Socjalnych jest zgodny z podziałem administracyjnym kraju na województwa.

Art. 35. 1. Organami Krajowej Izby Pracowników Socjalnych są: Krajowy Zjazd Pracowników Socjalnych, Krajowa Rada Pracowników Socjalnych, Krajowa Komisja Rewizyjna, Krajowa Komisja Dyscyplinarna, Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej.

2. Organami Okręgowej Izby Pracowników Socjalnych są: Okręgowy Zjazd Pracowników Socjalnych, Okręgowa Rada Izby Pracowników Socjalnych, Okręgowa Komisja Rewizyjna, Okręgowa Komisja Dyscyplinarna i Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej.

Art. 36. 1. Zadaniem samorządu jest w szczególności:

- 1) określenie standardów wykonywania pracy socjalnej i dbałość o ich przestrzeganie;
- 2) nadzór nad przestrzeganiem zasad etyki zawodowej pracownika socjalnego;
- 3) reprezentowanie środowiska zawodowego pracowników socjalnych i ochrona jego interesów;
- 4) współpraca ze szkołami wyższymi, jednostkami badawczo-rozwojowymi oraz towarzystwami naukowymi w kraju i za granicą w sprawach związanych z wykonywaniem zawodu pracownika socjalnego;
- 5) opiniowanie aktów prawnych dotyczących zawodu pracownika socjalnego;
- 6) współpraca z organami administracji rządowej i samorządowej, związkami i samorządowymi zawodowymi oraz innymi organizacjami społecznymi w sprawach związanych z wykonywaniem zawodu pracownika socjalnego;
- 7) zarządzanie majątkiem jednostek organizacyjnych samorządu pracowników socjalnych.

2. Zadania określone w ust. 1 organy samorządu wykonują w szczególności przez:

- 1) prowadzenie list pracowników socjalnych i stażystów pracy socjalnej;
- 2) stwierdzenie prawa wykonywania zawodu pracownika socjalnego;
- 3) określenie zasad odbywania podyplomowego stażu zawodowego;
- 4) prowadzenie rejestru prywatnych praktyk pracy socjalnej;
- 5) występowanie w obronie indywidualnych i zbiorowych interesów członków samorządu pracowników socjalnych;
- 6) analiza i ocena warunków wykonywania zawodu;
- 7) inicjowanie zmian legislacyjnych w zakresie pomocy społecznej i pracy socjalnej.

Art. 37. Działalność samorządu jest finansowana:

- 1) ze składek pracowników socjalnych i stażystów pracy socjalnej;
- 2) z działalności gospodarczej;
- 3) z innych źródeł, a w szczególności z zapisów, darowizn, dotacji, grantów.

Art. 38. 1. Wybory do organów samorządu odbywają się w głosowaniu tajnym w obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania.

2. Czynne prawo wyborcze przysługuje wszystkim członkom izb pracowników socjalnych.

3. Bierne prawo wyborcze przysługuje wszystkim członkom izb pracowników socjalnych, z zastrzeżeniem art. 40 ust. 3.

Art. 39. Organy samorządu podejmują uchwały zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy członków danego organu; w przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego.

Art. 40. 1. Kadencja organów samorządu trwa cztery lata, ale działają one do czasu ukonstytuowania się nowo wybranych organów.

2. Tę samą funkcję w organach izb pracowników socjalnych można pełnić nie dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.

3. Co najmniej siedmioletni staż pracy w zawodzie jest wymagany w stosunku do:

- 1) członków komisji dyscyplinarnych;
- 2) rzecznika odpowiedzialności zawodowej i jego zastępców.

4. Mandat członka organu samorządu pracowników socjalnych wygasa wskutek:

- 1) zrzeczenia się mandatu;
- 2) skreślenia z listy członków izby pracowników socjalnych;
- 3) ukarania prawomocnym orzeczeniem komisji dyscyplinarnej;
- 4) odwołania przez organ, który dokonał wyboru;
- 5) śmierci.

Art. 41. Najwyższą władzą Krajowej Izby Pracowników Socjalnych jest Krajowy Zjazd Pracowników Socjalnych.

Art. 42. 1. W Krajowym Zjeździe Pracowników Socjalnych biorą udział delegaci wybrani przez okręgowe zjazdy oraz, z głosem doradczym, niebędący delegatami członkowie ustępujących organów Krajowej Izby Pracowników Socjalnych.

2. Liczbę delegatów z poszczególnych Okręgowych Izb określa Krajowa Izba zgodnie ze statutem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1.

3. Krajowy Zjazd zwołuje Krajowa Izba co 4 lata.

Art. 43. 1. Do zadań Krajowego Zjazdu Pracowników Socjalnych należy:

- 1) uchwalanie statutu Krajowej Izby, określenie trybu i warunków przeprowadzania wyborów do organów samorządu, określenie liczby członków tych organów, trybu ich odwoływania oraz uchwalanie regulaminu organów Krajowej Izby Pracowników Socjalnych i ramowych regulaminów organów samorządowych;
  - 2) uchwalenie programu działania Izby Krajowej;
  - 3) uchwalenie Kodeksu Etyki Zawodowej;
  - 4) uchwalanie absolutorium dla Krajowej Rady Pracowników Socjalnych, Krajowej Komisji Rewizyjnej, Krajowej Komisji Dyscyplinarnej i Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej;
  - 5) wybór przewodniczącego i członków Krajowej Rady, członków Krajowej Komisji Rewizyjnej, członków Krajowej Komisji Dyscyplinarnej oraz Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej i jego zastępców;
  - 6) określanie wysokości składki członkowskiej oraz ustalanie zasady jej podziału.
2. Projekt statutu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 przekazywany jest ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego do akceptacji pod względem zgodności z przepisami prawa.

Art. 44. 1. Krajową Radę Pracowników Socjalnych stanowią przewodniczący i członkowie wybrani przez Krajowy Zjazd Pracowników Socjalnych oraz członkowie wybrani bezpośrednio przez zjazdy regionalne, po jednym z każdej izby.

2. Krajowa Izba Pracowników Socjalnych zbiera się nie rzadziej niż raz na kwartał.

3. Krajowa Izba Pracowników Socjalnych wybiera członków Krajowej Rady Pracowników Socjalnych. W skład Rady wchodzi poza przewodniczącym wybrani spośród członków Krajowej Rady Pracowników Socjalnych wiceprzewodniczący, sekretarz, skarbnik i członkowie.

Art. 45. Do zakresu działania Krajowej Rady Pracowników Socjalnych należy:

- 1) przygotowanie projektu statutu Krajowej Izby Pracowników Socjalnych;
- 2) kierowanie bieżącymi pracami Krajowej Rady Pracowników Socjalnych;
- 3) przygotowanie projektów uchwał dla Krajowej Rady Pracowników Socjalnych;
- 4) realizacja uchwał Krajowego Zjazdu Pracowników Socjalnych;
- 5) podejmowanie uchwał w sprawach dotyczących samorządu, nie zastrzeżonych dla innych organów;
- 6) określanie zasad działalności samorządu i jego organów, a także określanie sposobu prowadzenia list pracowników socjalnych, stażystów pracy socjalnej i rejestru prywatnych praktyk pracy socjalnej;
- 7) uchwalanie budżetu Krajowej Rady Pracowników Socjalnych i przyjmowanie na wniosek Krajowej Komisji Rewizyjnej sprawozdań z jego wykonania;
- 8) realizacja budżetu samorządu;

- 9) przedkładanie sprawozdań Komisji Rewizyjnej z realizacji budżetu i innych uchwał Krajowego Zjazdu Pracowników Socjalnych;
- 10) zapewnienie właściwych standardów wykonywania zawodu pracownika socjalnego poprzez:
  - a) promowanie nowych form doskonalenia zawodowego,
  - b) określanie merytorycznych zasad odbywania trzymiesięcznego stażu zawodowego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2;
- 11) promowanie i wspieranie innowacyjnych rozwiązań w obszarze pracy socjalnej i pomocy społecznej;
- 12) upowszechnianie informacji o działalności samorządu.

Art. 46. 1. Do zakresu działania Przewodniczącego Krajowej Rady Pracy Socjalnej należy reprezentowanie Krajowej Rady na zewnątrz oraz kierowanie bieżącą pracą Rady.

2. Przewodniczący Krajowej Rady Pracowników Socjalnych może powołać rzecznika prasowego Krajowej Rady Pracowników Socjalnych.

Art. 47. 1. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Pracowników Socjalnych zwołuje Krajowa Izba Pracowników Socjalnych:

- 1) z własnej inicjatywy;
- 2) na wniosek Krajowej Komisji Rewizyjnej;
- 3) na wniosek co najmniej 1/3 okręgowych rad.

2. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Pracowników Socjalnych zwołuje się w ciągu 30 dni od dnia wpłynięcia wniosku.

Art. 48. Do zakresu działania Krajowej Komisji Rewizyjnej należy:

- 1) kontrola Krajowej Rady Pracowników Socjalnych w zakresie działalności finansowej i gospodarczej;
- 2) przedstawianie sprawozdań z działalności kontrolnej Krajowej Radzie Pracowników Socjalnych i Krajowemu Zjazdowi Pracowników Socjalnych;
- 3) występowanie na Krajowym Zjeździe z wnioskiem o udzielenie absolutorium Krajowej Radzie Pracowników Socjalnych.

Art. 49. 1. Krajowa Komisja Dyscyplinarna przygotowuje projekt regulaminu pracy Krajowej Komisji Dyscyplinarnej.

2. Krajowa Komisja Dyscyplinarna rozpatruje odwołania od orzeczeń regionalnych komisji dyscyplinarnych oraz odwołania.

3. Orzeczenia Krajowej Komisji Dyscyplinarnej, z zastrzeżeniem art. 20 ust. 4 oraz art. 50, są ostateczne.

Art. 50. Od orzeczenia wydanego przez Krajową Komisję Dyscyplinarną przysługuje stronom, Ministrowi Sprawiedliwości, Rzecznikowi Praw Obywatelskich oraz Przewodniczącemu Krajowej Rady Pracowników Socjalnych odwołanie do właściwego miejscowo sądu apelacyjnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia Krajowej Komisji Dyscyplinarnej wraz z uzasadnieniem.

Art. 51. 1. Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej przed skierowaniem sprawy do Krajowej Komisji Dyscyplinarnej przeprowadza postępowanie wyjaśniające,

polegające na uzupełnieniu materiałów sprawy dodatkowymi informacjami od osób i instytucji.

2. Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w imieniu Krajowej Komisji Dyscyplinarnej składa sprawozdania ze swej działalności Krajowemu Zjazdowi Pracowników Socjalnych.

Rozdział 7

Odpowiedzialność dyscyplinarna

Art. 52. Członkowie samorządu podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej w przypadku:

- 1) zawinionego naruszenia obowiązków zawodowych;
- 2) czynów sprzecznych z zasadami etyki określonymi w Kodeksie Etyki Zawodowej, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3;
- 3) uporczywego uchylania się od płacenia składek członkowskich.

Art. 53. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) zawieszenie w prawie do wykonywania zawodu na czas od 3 do 6 miesięcy;
- 4) skreślenie z listy pracowników socjalnych.

Art. 54. Postępowanie dyscyplinarne toczy się przed Okręgową Komisją Dyscyplinarną.

Art. 55. Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej przed wniesieniem sprawy do Okręgowej Komisji Dyscyplinarnej przeprowadza postępowanie przygotowawcze polegające na zebraniu niezbędnych informacji od osób i instytucji. Niezależnie od wyników tego postępowania wniesienie sprawy następuje nie później niż w ciągu 90 dni od wpłynięcia wniosku.

Art. 56. W postępowaniu dotyczącym odpowiedzialności zawodowej obwiniony pracownik socjalny ma prawo do obrońcy.

Art. 57. 1. Rozpatrzenie sprawy przez Okręgową Komisję Dyscyplinarną powinno nastąpić w terminie 90 dni od jej wpłynięcia.

2. Okręgowa Komisja Dyscyplinarna, na wniosek Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, może zawiesić obwinionego w prawie wykonywania zawodu na czas trwania postępowania nie dłużej niż 6 miesięcy.

Art. 58. 1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od chwili popełnienia czynu upłynęły 3 lata, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli czyn pracownika socjalnego zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie następuje nie wcześniej niż przedawnienie przewidziane w przepisach Kodeksu Karnego.

3. W razie śmierci obwinionego przed ukończeniem postępowania dyscyplinarnego toczy się ono nadal, jeżeli zażąda tego w terminie dwóch miesięcy od dnia zgonu obwinionego jego małżonek, krewny w linii prostej, brat lub siostra.

Art. 59. Orzeczenie Okręgowej Komisji Dyscyplinarnej jest przesyłane wraz z uzasadnieniem zainteresowanym stronom w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia.

Art. 60. Odwołanie od orzeczenia Okręgowej Komisji Dyscyplinarnej do Krajowej Komisji Dyscyplinarnej przysługuje stronom w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Art. 61. Członkowie komisji dyscyplinarnych w zakresie orzekania w sprawach odpowiedzialności zawodowej są niezawisli i podlegają tylko ustawom oraz obowiązującym zasadom etyki zawodowej.

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 62. 1. Kto, nie posiadając do tego uprawnień, używa tytułu zawodowego pracownika socjalnego, tytułu, nazwy lub określenia stanowiska w brzmieniu, które może wprowadzać w błąd co do zakresu lub charakteru posiadanych uprawnień zawodowych lub wykonywanych czynności zawodowych zawodu pracownika socjalnego, podlega karze grzywny do 2 000 zł.

2. Sąd, skazując za wykroczenie wymienione w ust. 1, może orzec podanie wyroku do publicznej wiadomości na koszt ukaranego.

3. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 9

Przepisy zmieniające

Art. 63. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) praca socjalna - pracę socjalną, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia ... o zawodzie pracownika socjalnego (Dz. U. Nr ..., poz. ...);”;

2) w dziale III tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie: „Pracownicy pomocy społecznej”;

3) uchyla się art. 116 -120 i art. 121 ust. 1-4;

4) dodaje się art. 121a w brzmieniu:

„Art. 121a. 1. Pracownikami publicznych służb pomocy społecznej są pracownicy zatrudnieni w publicznych jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej, w tym:

- a) pracownicy socjalni;
- b) specjaliści pracy z rodziną;
- c) specjaliści do spraw programów;
- d) doradcy do spraw osób niepełnosprawnych;

---

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1487 i Nr 180, poz. 1493 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 186, poz. 1380, Nr 249, poz. 1831 i Nr 251, poz. 1844.

- e) pracownicy pedagogiczni w placówkach opiekuńczo-wychowawczych i ośrodkach adopcyjno-opiekuńczych;
  - f) opiekunowie w domach pomocy społecznej;
  - g) opiekunowie środowiskowi;
  - h) opiekunowie dziecięcy;
  - i) asystenci osób niepełnosprawnych.
2. Zasady i warunki wykonywania zawodu pracownika socjalnego określają odrębne przepisy.”.

Rozdział 10

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 64. 1. Osoby, które nabyły i które nabędą uprawnienia do wykonywania zawodu pracownika socjalnego, przyznane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 63, zachowują te uprawnienia i mogą nadal lub będą mogły po nabyciu tych uprawnień wykonywać zawód pracownika socjalnego na podstawie niniejszej ustawy.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, są obowiązane uzyskać wpis na listę pracowników socjalnych w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Pracownicy socjalni zatrudnieni w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują prawo do zatrudnienia na stanowiskach, które zajmowali przed tym dniem, jeżeli wykonają obowiązek, o którym mowa w ust. 2.

Art. 65. Okręgowe Izby Pracowników Socjalnych utworzą listy pracowników socjalnych do 31 grudnia 2009 r.

Art. 66. Centralna Komisja Egzaminacyjna do Spraw Stopni Specjalizacji Zawodowej, działająca na podstawie przepisów obowiązujących przed wejściem w życie niniejszej ustawy, działa do czasu powołania nowej Komisji, jednak nie później niż do 31 grudnia 2008 r.

Art. 67. Regionalne Komisje Egzaminacyjne do Spraw Stopni Specjalizacji Zawodowej, działające na podstawie przepisów obowiązujących przed wejściem w życie niniejszej ustawy, działają do czasu powołania nowych regionalnych komisji egzaminacyjnych, nie później niż do 31 marca 2009 r.

Art. 68. Pracownicy socjalni, którzy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy osiągnęli określone w art. 24 stopnie specjalizacji, zachowują je.

Art. 69. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 118 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 63, zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 29 niniejszej ustawy.

Art. 70. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.